

אולפן לאה פלטשר

מייצג:

Ecole Parisienne de Mannequins, Paris
Caroline Leonetti, Hollywood

קורסים:

עידון נשי יציבות, יופי ונימוסין. גם נשים בתפקידי יצוג. דוגמנות-אופנה צילום (מקצוע) לבנות נאות ותמירות, לאחר בחינה אישית. (ליד האולפן) — משרד להכוונת דוגמניות

תרבות הגוף
1. התעמלות לזקיפות, חיזוק השרירים וגמישות הגוף.
2. תרגילים, מכונות להרזייה.

לראיון, נא לפנות:

תל-אביב — אבן-גבירול 50, טל. 227682
ירושלים — הפלמ"ח 28, בשעות 5-7 אחה"צ
חיפה — לטלפן החל ב-1 בנובמבר 1965, לטל. 83973

פרסום "גל"

הקובה

התקניע
הסביניע

תבנית בכל ליל שבת, מוצ'ש ובערבי חג-תזמורת וריקודים.

FRIDA BOCCARA
LUIS RECATERO

בעלי פרס ראשון פסטיבל סן-רמו.

PROF. BLACK

קורא המחשבות ומגלה העתידות.

MERCEDES

החזולטה הצרפתיה אהובת הקהל.

יפו הסתיקה לזי האמאם 828255.76

בסדרה

העם

הקארניבאל הגדול

מימשל. בסוד גם נספר תוכנה: מתן רשות לערבי המשולש לבקר בנצרת בלי רשיון. רוב אורחי ישראל יופתעו לשמוע שאין להם זכות כזאת כיום. לא פחות מעניין: דובר המפר"ל הודיע, כאילו דרך אגב, שיש לחסל את הסטא-טוס קו"ח המפורסם — ששימש עד כה מסווה להתקדמות המתמדת של הכפייה הדתית. להבא תותר ההסתערות על המסווה. הודיע דובר המפלגה: בכנסת השישית יש לקבל את חוקי-שבת של ורהפטינג — שהוא המורד עד אין ערוך יתר מחוקי השבת החמור של יגאל אלון, שכמעט נתקבל ביום האחרון של הכנסת החמישית.

מפלגות

הסנה לא אוכל

אחד הסיפורים האהובים ביותר על משה סנה נוגע לזילהם ליבנקנט (האב), אחד מאבות התנועה הסוציאליסטית בגרמניה. כשהיה ליבנקנט קורא מאמר לשבח ב-עיתון בורגני, היה ניגש לראי, סוטר ל-עצמו ושואל: "מה עשית, מנוול, שהם משבחים אותך?"

השבוע יכול היה סנה לגשת לראי, לסטור לעצמו ולשאל את אותה השאלה. "עי עתוני הימין רקרו סביבו, כפי שלא רקרו גם בימי זוהרו כפוליטיקאי ימני."

"אהבת ישראל", עתוני הימין מייחד סים לסנה את האחריות העיקרית לפילוג

מערכת-הבחירות נמשכת ונמשכת ונמשכת. וכלל שהיא נמשכת, כן היא נעשית צינית יותר.

מכונים של חקר-דעת-הקהל חוקרים למען המפלגות מה רוצה הקהל לשמוע. לאחר מכן עובר הכדור לידי פירסומאים מקצועיים, ההופכים את התוצאות למודעות-בחירות. כל זה בלי כל קשר לדעות האמיתיות של המפלגות, למעשהן בעבר — ונמעשיהן הן הצפויים למחרת יום הבחירות. **כולם רוצים שלום.** כך קבעו ה-מומחים כי הציבור שואף לשלום. מאותו יום הפכו כל מפלגות ישראל לרודפות שלום מקצועיות.

משה דיין, איש קיביה ומיבצע-סיני, מופיע ברחוב הערבי כרודף-שלום וכ-אוהד הלאומנות הערבית.

חרות שכחה את שתי-גדות-לירדן, וגם את הגבולות ההיסטוריים של הארץ (ה-כלולים בהקדמה למצע גח"ל) ומדברת על שלום בלבד. הערבים, כך מסתבר מדברי חרות, אינם כורתים שלום עם ישראל מפני שבראשה עומד לוי אשכול, אך אילו הגיע בגין לשלטון היו הערבים מאמצים אותו אל ליבם וחוקקים אותו כבן אבוד. ואילו לוי אשכול, האיש שנעץ את ה-סכין ביוזמת-השלום ההיסטורית של בור-גיבה, רושם עתה יוזנה זו לזכות עצמו,

ח"כ סנה

ועכשיו: קוצני-מוצני

מבטיח להמשיך ולצעוד אל השלום הי-בטוח. **כולם נגד השחיתות.** הקהל שונא את הכפייה הדתית. כך קובעים המומחים. לכן מתנגדות כל המפלגות לכפייה — ר' בראשן אותן המפלגות שהציעו בעד כל חוקי הכפייה עד כה. מצע המערך מתנגד לכפייה דתית. רפי' מתנגדת לכפייה הדתית. אפילו מרדכי שט-רן, מועמד גח"ל, שדגל בעבר בכפייה דתית קיצונית ביותר, מתנגד עתה לכל תחיקה דתית נוספת. הוא הדין לגבי החוקה. לא רק הליכי-רלים העצמאיים וגח"ל רוצים בחוקה. גם מפ"ם מגלה כמיהה פתאומית למיסמך מיו-חל זה.

שלא לדבר כלל על כך שכולם רוצים בחינוך-תיכון חינוך, ובכסחון, בצדו וביושר. אף מפלגה אחת אינה דוגלת בשחיתות. **שופטים ועקרבים.** בים זה של גניבת-הדעת ולהטוטי-פירסומאים, כמעט ונעלמו החריגים. אך הם היו דווקא בעניינים. כך נעלמה, בשקט, דרישתה של אחדות-העבודה לבטל את המימשל הצבאי. במצע המערך מופיעה רק "ליברליזציה" של ה-

יתכן כי הנקודה טמונה בשרשרת המש-ברים, שפקדה את מפ"ם עם משפט פראג, פילוג-סנה, פילוג-אחוזת-העבודה ועוד ועוד. שרשרת זו יצרה גישה של התגוננות, של חוסר נכונות להעז ולחקוק.

אולי היא טמונה בעובדה שמפ"ם גדלה כתנועת-נוער, ואין היא פשוט מסוגלת ל-קלוט כוחות רעניים מן החוץ.

מאז קום המדינה, לא קלטה מפ"ם אפילו חוג אחד או אישיות אחת. על כן אינה מסוגלת לשמש כיום מרכז לריכוז פוליטי גדול ודינאמי.

ואולי טמון הליקוי של מפ"ם בסתם עיי-פות — עייפותם של אנשים שהיה להם אומץ-הלב לחלום בעבר על קחים בלתי-פר-פולריים, וששוב אינם מוכנים לצאת למא-בקים חדשים.

זה איננו. אפשר להבין את זה. אבל אי-אפשר להשלים עם זה.

★ ★ ★

איננו באים לשבור את מפ"ם. לא התייאשנו ממנה. אנחנו רוצים שתש-תנה, שתבריא, שתלבש צורה חדשה. אי-אפשר לעשות זאת מבחני.

אך אפשר לעשות זאת מבחני. עצם הופעתו של כוח חדש בכנסת, ש-יילחם למען השלום במרחב, למען שוויון-העמים והעדות במדינה, למען שיחרור מ-חוקי הכפייה הדתית ושאר צורות הכפייה — ישפיע לטובה על מפ"ם.

היא תצטרך להשתנות. היא תצטרך להתחרות.

הנה, אך הופענו בזירה — וכבר הלו-במפ"ם שינויים מעניינים.

אירעה הפיכת-זוטא, כשבטילה המועצה את רשימת-המועמדים של המזכירות, והח-ליפה כמה קשישים בצעירים יותר. זה רחוק ממהפכה אמיתית, כי המועמדים החדשים גם הם אנשי-מנגנון ותיקים. אך זהו צעד בכיוון הנכון.

בפעם הראשונה הכריזה מפ"ם החדש שתילחם למען חקיקת חוקה במדינה — תביעה שהעולם הזה לוחם עליה שנים. היא קראה למושב מיוחד של הכנסת, לדיון בחוק לשון הרע — אחרי שרבים מחבריה לא טרחו כלל להיות נוכחים בעת ההצבעה המקורית על החוק.

אם כל זה קורה כאשר אנחנו רק מרימים ראש — מה עוד יתי-רחש כאשר נהיה בכנסת, כאשר נרים שם את קולנו!

★ ★ ★

אתה יודע זאת כמוני: מזה שנים ארבות מצטיינת מפ"ם בכשרון פנטאס-טי לבלוע צרפעים.

היא בלעה את צפרדע הכפייה הדתית, ואת צפרדע מיבצע-סיני, ואת צפרדעי חוקי-הכפייה, ואת צפרדע המדיניות הכלכלית של אשכול, ואת צפרדע המימשל הצבאי וה-קצת והאדמות, ועוד ועוד.

נכון: מעולם לא אמרה שהצפרדע יפה, או טעימה במיוחד.

היא אפילו אמרה שזה לא טוב ולא טעים.

אבל היא בלעה.

היא בלעה כדי להישאר בתוך הקואליציה, או לפחות "בתוך המחנה". כלומר: בתוך המישור.

כדי לא להיות, חס ושלום, מבודדת. כדי לא להישאר, חס ושלום, בודדה.

אולם מי שרוצה ללחום — מוכי רח להיות לבד לעיתים קרובות. ללחום לבד — גם זו לעיתים של קומנדו.

★ ★ ★

ה יצלצל באוזניך כפאראדוקס, אך אני באמת מאמין בכך: מי שרוצה בהבראת מפ"ם, יצביע הפעם בעד הכוח החדש.

בבחינת: "חוסר שבטו — שונא מפלגתו." אתה יכול בקולך לבחור את המועמד העשירי של מפ"ם, ואין לי ספק שהוא אדם סימפטי. אבל בכך לא תשנה את מפלגתך, ולא את הכנסת.

אתה יכול להשתמש באותו קול כדי ל-הכניס את הכוח החדש לכנסת.

זה ישנה את הכנסת. זה ישנה את מערכות האופוזיציה. זה ישנה נה, כך אני מאמין, גם את מפ" לגתך. שקול בדבר.

בברכה,

לוי אשכול